

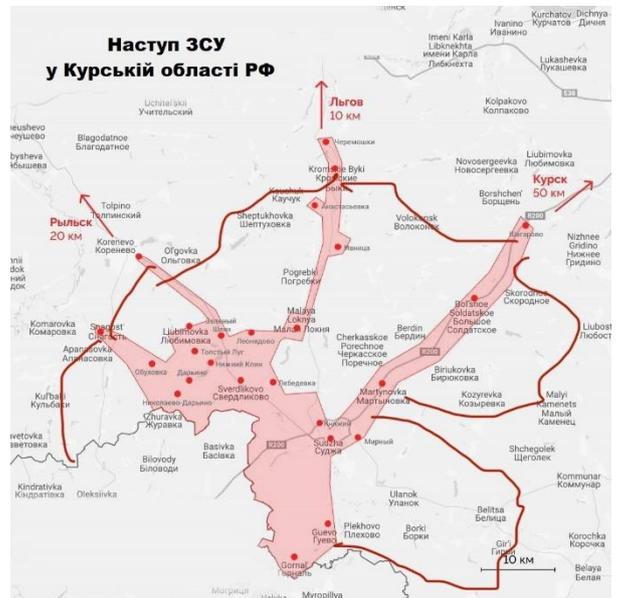
Павло Гай-Нижник

АНТИПУТІНСЬКИЙ ЕКЗИЛЬНИЙ УРЯД ЯК ОДИН З КРОКІВ ДО РОЗВАЛУ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ

Опубліковано: Гай-Нижник П. Антипутінський екзильний уряд як один з кроків до розвалу Російської Федерації // Facebook: Павло Гай-Нижник. – 2024. – 11 серпня. URL: <https://www.facebook.com/photo?fbid=8162102080515139&set=a.198016753590418>

Якщо офіційний Київ справді прагне перемоги, а не т.зв. "миру", Україна мусить дати старт створенню тимчасового російського визвольного уряду, який має розпочати функціонувати на звільнених теренах (українських етнічних, але які нині формально за міжнародним правом тимчасово є приналежними до РФ) і показати громадянам РФ альтернативну реальність і перспективу. А також українську воєнно-цивільну адміністрацію у визволених українських землях. З цим урядом влада України повинна розпочати формальні домовленості щодо самовизначення українських етноісторичних теренів та інших поневолених народів РФ тощо.

Україна хоче справедливого миру? З ким? З ким вести перемовини? З Путіним? Але він визнаний злочинцем і нелегітимним президентом РФ. Існує указ Президента України про неможливість

перемовин з ним! З його представниками чи урядовцями? Але ж вони теж злочинці і нелегітимні маріонетки диктатора! Отже, якщо існуюча влада в РФ є нелегітимною диктатурою та урядом міжнародних злочинців-вбивць і терористів, то чим цей кремлівський уряд легітимніший в очах влади України і вільного Світу від тимчасового російського визвольного (екзильного) уряду? Уряду, який очолить повалення злочинної і нелегітимної влади у власній країні!

Це й стане лакмусом справжніх намірів офіційного Києва та його стратегічного бачення перемоги і майбутньої геополітичної конструкції євразійської системи безпеки тощо. Це також стане початком нового "Тегерану", а не "Швейцарії", й буде запорукою цементування коаліції перемоги (а не удаваного "миру") і запорукою контрольованого розпаду РФ, а не непередбачуваного хаосу на 1/5 земного суходолу, чого так боїться Захід (і Схід теж, до речі). А отже - наблизить не лише перемогу, а геополітичну конструкцію того, що буде після неї на величезних просторах колишньої РФ, неконтрольований розпад якої дійсно може стати глобальним цунамі й бійнею народів з непередбачуваними наслідками тощо.

Нижче, картинка, що була накреслена в узагальнених рисах ще 27 березня 2022-го року. Що ж до українських етноісторичних земель, то ось уточнений узагальнений перелік.

Має змінитися вертикальний і горизонтальний устрої Росії, відбутися повалення ідеології, її засудження разом з лідерами, засудження всього російського суспільства, разом з його перевихованням. Ми воюємо не з Путіним і навіть не з РФ, а з усім російським суспільством.

Тоді ми можемо назвати це актом перемоги над Росією. В іншому випадку її не буде.

Тож Україна мусить докласти усіх зусиль щодо розвалу Російської Федерації, визнання нею своєї поразки та прийняття вимог щодо нового облаштування її теренів, наприклад, на таких засадах (чи тотожних):

1. Видача в руки влади України та Міжнародного трибуналу воєнних злочинців і міжнародних терористів Путіна, Шойгу, Наришкіна, Лаврова, Бортнікова, Патрушева, Герасімова, Гундяєва та ін. (перелік має додаватися);

2. Підписання безумовної та беззастережної капітуляції (зміст має додаватися);

3. Виплата державі Україна повоєнних контрибуцій та репарацій (умови додаватимуться);

4. Добровільна передача Україні в якості вияву мирних прагнень та з метою ліквідації майбутньої загрози з боку держави- правонаступниці колишньої РФ прикордонних українських етно-історичних теренів (детальна карта додається):

- Брянська область: міста Стародуб і Севськ, Суземський, Трубчевський, Погарський, Клімівський райони;
 - Курська область: міста Рильськ і Суджа, а також навколишні терени;
 - Белгородська область: міста Белгород (Білгород), Грайворон та Валуйки, а також навколишні території;
 - Воронежська область: міста Розсош і Богучар, а також навколишні території;
 - Ростовська область: Таганрог, Матвіїв Курган, Глибокий, Усть-Білокалитвенська, Донецьк, Кам'янськ Шахтинський, Гуково, Шахти, Азов, а також частина Батайського терену;
 - Кубань (Краснодарський край);
 - Ставропольський край: Невинномиськ, Кочубеївське, Григорополіська, Риздвяний, Ладовська Балка;
5. Утворення тимчасової перехідної урядової державної адміністрації під патронатом і спостереженням міжнародної наглядової Контрольної комісії під головуванням повноважного представника України;
 6. Демілітаризація колишньої РФ з передачею ядерних об'єктів під міжнародний контроль;
 7. Утворення на місці колишньої Російської Федерації нового демократичного державного утворення – Конфедерація Євро-Азійських Суверенних Республік (КЄАСР) зі столицею у м. Суздаль;
 8. Утворення суверенних та народних республік на теренах колишньої РФ;
 9. Виділення Московії в окрему суверенну національно-територіальну одиницю в межах, визначених міждержавною Миротворчою комісією під головуванням держави Україна;
 10. Утворення на теренах компактного проживання українського населення на теренах колишньої РФ суверенних національних Українських Республік – УР Кубань, УР Білий Клин, УР Зелений Клин з державною українською мовою та наданням і визнанням за ними особливого статусу центру регіональних міжреспубліканських спілок на теренах КЄАСР (колишньої РФ) під урядуванням повноважного контрольного представництва держави Україна;
 11. Повернення суверенітету Новгородській та Псковській республікам;
 12. Конституційне визнання права націй на самовизначення і затвердження права виходу зі складу КЄАСР (РФ) будь-яких територіально-адміністративних та національних одиниць.
 13. Повернення суверенним державам незаконно окупованих та анексованих територій.

УМОВИ Й ЗАСАДИ ПОВОЄННОГО ОБЛАШТУВАННЯ КОЛИШНЬОЇ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ

1. Видача в руки влади України та Міжнародного трибуналу воєнних злочинців і міжнародних терористів Путіна, Шойгу, Наришкіна, Лаврова, Бортнікова, Патрушева, Герасімова, Гундяєва та ін. (перелік додається);
2. Підписання безумовної та беззастережної капітуляції (зміст додається);
3. Виплата державі Україна повоєнних контрибуцій та репарацій (умови додаються);
4. Добровільна передача Україні в якості вияву мирних прагнень та з метою ліквідації майбутньої загрози з боку держави-правонаступниці колишньої РФ прикордонних українських етно-історичних теренів Курської (з м. Рильськ і м. Суджа), Білгородської (з м. Білгород та м. Валуйки), Воронежської (з м. Россош і м. Богучар), Ростовської (з м. Таганрог) областей (детальна карта додається);
5. Утворення тимчасової перехідної урядової державної адміністрації під патронатом і спостереженням міжнародної наглядової Контрольної комісії під головуванням повноважного представника України;
6. Демілітаризація колишньої РФ з передачею ядерних об'єктів під міжнародний контроль;
7. Утворення на місці колишньої Російської Федерації нового демократичного державного утворення – Конфедерація Євро-Азійських Суверенних Республік (КЄАСР) зі столицею у м. Суздаль;
8. Утворення суверенних та народних республік на теренах колишньої РФ;
9. Виділення Московії в окрему суверенну національно-територіальну одиницю в межах, визначених міждержавною Миротворчою комісією під головуванням держави Україна;
10. Утворення на теренах компактного проживання українського населення на теренах колишньої РФ суверенних національних Українських Республік – УР Кубань, УР Білий Клин, УР Зелений Клин з державною українською мовою та наданням і визнанням за ними особливого статусу центру регіональних міжреспубліканських спілок на теренах КЄАСР (колишньої РФ) під урядуванням повноважного контрольного представництва держави Україна;
11. Повернення суверенітету Новгородській та Псковській республікам;
12. Конституційне визнання права нації на самовизначення і затвердження права виходу зі складу КЄАСР (РФ) будь-яких територіально-адміністративних та національних одиниць.
13. Повернення суверенним державам незаконно окупованих та анексованих територій.

Павло Гай-Нижник
27 березня 2022 р.

Тож гіпотетично ж, але й цілеспрямовано, світове співтовариство вже тепер має виробляти проєкт облаштування уламків Російської Федерації з метою недопущення на її колишніх теренах збройного хаосу й допомоги у становленні нових національних та регіональних держав на її руїнах.

І в цьому контексті архіважлива роля належатиме Україні, яка за таких умов не лише поверне відтяти від неї Крим і частину Донбасу й, зрештою, не лише відтворить власний соборницький проєкт у північно-й південно-східному напрямку, але й стане новим гегемоном і гарантом стабільності на різнобарвному і багатонаціональному державно-політичному просторі Східної Європи аж до її стику з азійським субконтинентом, будучи при цьому стрижнем новонародженої геополітичної дійсності тощо. Якщо, звісно ж, Україна готуватиметься й матиме належні як «м'яку», так і «тверду» сили й заслугуватиме на таку роль у майбутній світовій системі міждержавних координат.

При цьому в жодному випадку Україна не має діяти шляхом анексії чи самовлаштованих референдумів тощо. Існує світова система і міжнародне право. Не хочемо опинитися в ізоляції і стати ізгоем, мусимо діяти за міжнародним правом і за відповідними процедурами. Урапопулізм - це глухий кут й авантюра; геополітична рівновага і міжнародне право - те, чого апріорі мусимо (не хочемо, а мусимо) дотримуватися, інакше - не матимемо нічого й набудемо низку нових ворогів.

P.S. Утім, навряд чи Банкова діє у стратегічній системі геополітичних координат, подібної до вищевикладеної тощо. Зрештою, скоро побачимо (краще пізно, ніж ніколи).

*Павло Гай-Нижник
11 серпня 2024 р.*
